

انقلاب اسلامی

هجرت

شماره ۸۳۵ ۴ تا ۱۷ شهریور ۱۳۹۲

رابطه میل با حق؟

نقد نقد را، در آنچه به ولایت فقیه مربوط می شود، به پایان برده ام. پرسشها و نقدهای دیگر ناقد، اگر هم به ولایت فقیه باز می پردازند، پاسخ جسته و نقد شده اند. با وجود این، برای این که هیچ پرسش و نقدی از قلم نیفتد، دنباله نوشته او را نیز می آورم. پرسشها را پاسخ می دهم و نقدها را نقد می کنم:

۱ - اولاً دلیل شما چیست که می گوید رابطه انسان با خدا باید رها از زور باشد؟ آیا همه تکالیفی که خداوند بر عهده انسانها می گذارد باید باب میل آنها باشد و به قول معروف به مذاق آنها خوش بیاید؟ به چه دلیل؟

۲ - ثانیاً چرا ما در مورد رابطه خودمان با خداوند می خواهیم ذهنیت و باورهای ذهنیمان را حاکم کنیم نه آنچه را که واقعا هست و خود خداوند توسط وحی بر انبیاء الهی و خاتم ایشان نبی مکرّم اسلام نازل نموده است.

مگر در قرآن شریف در سورمذاریات نفرمود که
وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ (۵۶)

ترجمه: و جن و انس را نیافریدم جز برای آنکه مرا بپرستند. (۵۶)
آیا پرستش به این معنی است که ما هر چه تصمیم گرفتیم همان است و همه چیز به مذاق ما باید خوش بیاید یا اینکه برعکس اگر فرمانی از طرف خداوند یا فرستاده او به ما رسید باید تصمیممان را رها کرده و محکم مطابق آن تصمیم بگیریم هر چند سختمان باشد؟ پرستش بر اساس وجدان پرستش کنندگان جهان، چه اقتضایی دارد؟ آیا جز این است که اگر از جانب معبود دستوری نازل شود باید علیرغم میل شخصی با تمام وجود خود را ملزم به عمل بر وفق آن کنیم؟ پرستش کنندگان جهان چه حکم می کنند؟ خلاصه اگر رابطه، رابطه پرستش است طبیعتاً سعادت در عمل به اقتضائات آن خواهد بود،

در صفحه ۲

« اردوکشی »!

◀ مهندسی ترکیب هیأت وزیران کار خامنه ای - لاریجانی - روحانی

و یا کار هاشمی - خاتمی - روحانی است؟ ص ۳

◀ آنچه در باره «وزیران» روحانی گفته شد، از جمله فساد بزرگ

در وزارت نفت و نقش مهدی هاشمی: ص ۴

◀ تشدید نزاع عرب با ایران و شیعه با سنی با هدف تجزیه کشور های

بزرگ منطقه خاورمیانه: ص ۷

◀ نقشه جنگ کاملتر کشته - گروه وابسته در نقش دستیار امریکا و اسرائیل

- ضرورت تعامل با «ایران»: ص ۹

◀ یک چند از بیماریهایی که اقتصاد ایران بدانها گرفتار است: ص ۱۰

◀ تجاوزها به حقوق انسان برجایند و از حقوق شهروندی خبری نیست: ص ۱۱

« ۲۶ خرداد، بمناسبت صد و سی و یکمین

سالگرد تولد دکتر محمد مصدق »

زندگینامه دکتر محمد مصدق (۸۴)

جمال صفری

تاجگذاری رضا خان

شکوه تاج سلطانی که بیم جان در او درج است

کلاهی دلکش است اما به ترک سر نمی آرزد

◀ سیف پور فاطمی بر این نظر است که: دولت فروغی از روز اول شروع بکار تهیه برنامه جشن تاج گذاری سردار سپه کرده و تاریخ آن را پنجم اردیبهشت ۱۳۰۴ (بیست و هفتم آبریل ۱۹۲۵) معین کرد.

برای برگزاری جشن لازم بود که قصور و عمارت سلطنتی را تعمیر و شهر تهران را برای پذیرائی هزاران نفر میهمان حاضر سازند. تهران در آنروزها فاقد میهمانخانه های آبرومند و مرفه بود. از این رو دولت از عده ای از صاحبان پارک و خانه های بزرگ تهران درخواست کرد که باغ و خانه های خود را در تهران و شمیران در اختیار کمیسیون مأمور تاجگذاری بگذارند.

شهردار تهران در آن موقع سرتیپ کریم آقای بوذرجمهری یکی از افسران قزاقخانه بود. در تهران تعمیر خیابانها و جاده های اطراف شهر آغاز گردید و دولت می کوشید که قسمت شمال شهر و قصور سلطنتی و پارک های اعیان را برای روز جشن سر و صورتی بدهد.

گروه زیادی از محترمین و روحانیون و رؤسای ایلات از ولایات، جمعی هم از کشورهای که با ایران رابطه سیاسی داشتند برای جشن تاجگذاری دعوت شدند. دولت می کوشید که جشن تاجگذاری را با حضور اجتماع نمایندگان و زعمای کشور تبدیل بیک مجمع عمومی موافقت با سلطنت او کرده و بشورهای خارجی وانمود کنند که اراده قاطبه ملت ایران تغییر رژیم را بوجود آورده و سردار سپه محبوب و مبعوث مردم ایران می باشد و در برابر او سر و جان را نتوان گفت که مقداری هست.

در صفحه ۱۲

در صفحه ۳

نصرت الله نجابتبخش

تقابل دکترین ولایت فقیه با مطالبات اساسی مردم ایران - ۱۱

قانون اساسی بدون امضای ولی فقیه « کاغذ پاره ای » بیش نیست !!

روحانی نه می تواند و نه می خواهد !!

با ذکر دقیق منابع و مآخذ، گفتیم فلسفه وجودی ولایت فقیه، این تئوری نوظهور که خمینی در فرهنگ دینی مردم ایران ابداع کرد و آن را به صورت درس رسمی، در حوزه علمیه نجف و قم مطرح ساخت و با تشکیل حکومت اسلامی در ایران آنرا به اجرا گذاشت از نگاه تعداد معدودی از اصولیین و باورمندان به ولایت مطلقه فقیه، "همه اختیاراتی که برای امام معصوم به عنوان ولی امر جامعه اسلامی داده شده، برای فقیه نیز ثابت می باشد و ولی فقیه هیچ حد و حصری ندارد. حکومت از این دیدگاه منحصر به خداست و در دوران غیبت باید احکام و حدود الهی به اجرا در آیند. برای اجرای احکام الهی، نیازمند شخصی است که ولایت داشته باشد که این ولایت نه انتخالی، بلکه به اذن خداوند می باشد، چرا که همه چیز آفریده الهی بوده و مالک تمام هستی و از جمله مالک انسان، اوست و بر همه مردم لازم است که از نماینده او اطاعت کنند."

در صفحه ۱۵

آشکار بود، این یک آسیب است و باید تلاش کنیم که برچیده شود. یکی از کارهایی که آقای علوی باید انجام دهد، تصحیح رویه‌های غلطی است که باب شده و باید تغییر کند. انقلاب اسلامی: بدین قرار، وزیران و رأی دادن به آنها، مهندسی شده بوده است. «نمایندگان» بنا بر دستور، با وزیران موافقت و یا مخالفت می‌کرده‌اند و رأی می‌داده‌اند.

*** وزیران و سابقه آنها:**

با نگاهی به اسامی وزرای معرفی شده برای وزارتخانه‌های مختلف می‌توان دانست مطلوبها و نامطلوبهای خامنه‌ای کدامها هستند:

۱- از میان وزرا ۷ نفر از آنها دارای واوایی هستند مانند: مصطفی پور محمدی و سید محمود علوی و علی جنتی و ظریف و علی ربیعی و حسین دهقان و علی فضلی.

۲- از میان وزرا حدود ۱۰ نفر سابقه کار در حکومت‌های هاشمی رفسنجانی و سید محمد خاتمی را دارا میباشند: نعمت زاده و محمود جنتی و حمید چیت چیان و محمد جواد ظریف و حسین دهقان و علی ربیعی و بیژن زنگنه و محمد علی نجفی و طیب نیا و ملی منفرد.

۳- حدود بیش از ۱۰ نفر از وزرا در دوره حکومت‌های هاشمی رفسنجانی و میر حسین موسوی صاحب مقام بوده‌اند. -تنها دو یاسه تن از وزیران در حکومت احمدی نژاد به کار مشغول بوده‌اند.

● دو امر مهم:

۱- حضور مصطفی پور محمدی از جنایتکاران و تروریست‌ها و حکام شرع معروف سالهای پس از انقلاب بعد از حضور در وزارت خانه‌های واواک و کشور و نیز سازمان بازرسی کل کشور و اینک وزارت دادگستری برای پاکسازی اسناد و مدارکی است که از جنایات و خیانت‌های نظام در این مراکز وجود داشته است. علی لاریجانی گفته است او را شیخ صادق لاریجانی، برابر «قانون»، به رئیس جمهوری پیشنهاد کرده است!

۲- حضور سید محمود علوی در واواک نشان دهنده این مسئله است که وزارت تقریباً به طور کامل از دست حکومت خارج خواهد شد و اطلاعات موازی بار دیگر قدرت رابه دست خواهند گرفت. هر چند که در حال حاضر اطلاعات در دست سپاه پاسداران و بیت رهبری می‌باشد و واواک تنها به کار خارجی مشغول است. احتمالاً این بخش را نیز از دست خواهد داد.

● برخی از وزرا و نزدیکان روحانی رابطه خوبی با علی لاریجانی دارند از جمله وزیر کشور و صنایع و رئیس دفتر رئیس جمهوری که به قول برخی‌ها به دلیل ایجاد رابطه با مجلس و گرفتن رأی اعتماد وزرا از مجلس می‌باشد به خصوص رحمانی فضلی که معاون لاریجانی در صدا و سیما و شورای امنیت ملی و مجلس از افراد مورد اعتماد لاریجانی می‌باشد.

شاید می‌شود حسن روحانی در پاسخ به چرایی وزیر کردن رحمانی فضلی به دیگران گفته که وی را برای تعامل با مجلس در این مقام قرار داده است اما با او شرط کرده است استانداران را شخص رئیس جمهور انتخاب کند.

● یکی از مشکلات حسن روحانی وزیر نفت وی است. زیرا نفت در حال حاضر در اختیار سپاه و قرارگاه خاتم قرار دارد و سپاه پول ساز را از دست بدهد. اما تا کید حسن روحانی بر وزارت بیژن زنگنه می‌باشد و کنترل ورودی ارز کشور که اگر بتواند این وزارتخانه را با همین وزیر در اختیار بگیرد، دست سپاه را تا حدودی کوتاه می‌کند. خامنه‌ای هم بدش نمی‌آید سپاه وزارت نفت را رها کند. توکلی می‌گوید بیژن زنگنه احتمال دارد رأی اعتماد بدست نیاورد. اما بعد از جلسه غیر علنی مجلس، معلوم شد که رأی می‌آورد.

«اردو کشی»!

سایر نهادهای امنیتی و انتظامی است. کارکنان وزارت از کلیت نظام در عرصه جنگ نرم حمایت می‌کنند و من از خداوند مسالت دارم که من را در حمایت از سربازان گمنام امام زمان (عج) یاری کند.

مرزبندی در هر زمینه‌ای به ویژه خودی و غیر خودی، دوست و دشمن، فتنه و انحراف تابعی از مهندسی مقام معظم رهبری خواهد شد که برای ما نقشه راه و حجت شرعی است، ما بر اساس رهنمودهای دین مبین اسلام "فعل مسلمان بر صحت" را ملاک عمل و از پایه‌های این وزارتخانه قرار می‌دهیم مگر آنکه عکس اثبات شود.

بنده اصل ممنوعیت تجسس بر اساس حدیث نبوی و آیه قرآن را از پایه‌های بنیادین وزارت اطلاعات قرار خواهیم داد مگر در جایی که امکان فتنه وجود داشته باشد.

انقلاب اسلامی: این «وزیر» اندازه سواد خود را معلوم کرده است: ۱۰ سال درس خارج نزد خامنه‌ای خوانده است که به قول منتظری سواد ندارد. بر مجتهد تقلید حرام است. او باید به اجتهاد خود عمل کند. و این «وزیر» از اجتهاد «درک و شناخت دیدگاه فقهی مقام معظم رهبری» را می‌فهمد! سر راست سخن اینکه کار او توجیه کردن اوامر و نواهی خامنه‌ای است.

● در ۲۳ مرداد ۹۲، یاسر هاشمی، فرزند علی اکبر هاشمی رفسنجانی گفته است: می‌توانم بگویم نقش آقای هاشمی رفسنجانی در انتخاب گزینه‌های دولت تدبیر و امید براساس نیاز مشورتی رئیس دولت بوده اما اینکه برخی می‌گویند رئیس مجمع تشخیص، وزیر یا شخص خاصی را وارد کابینه یا از لیست وزیران حذف کرده از واقعیت فاصله دارد.

● بزرگوار (اصول‌گرا): اگر آقای زنگنه بیاید آقازاده‌هایی مثل مهدی هاشمی دله دزد میدان دار می‌شوند. این آقایان به نظام ما ضربه زدند. اگر شرایط اینگونه است اصلاً نباید به این وزیر رای داد زیرا این آقازاده‌های دله دزد در این کشور به نظام و روحانیت ما بسیار ضربه زدند که باید جلوی آنها را بگیریم.

● حمید رسایی (اصول‌گرا): هر چند این برتری با حداقل ۷۰٪ بیش از ۵۰ درصد بود. برخی امروز در حالی برای دولت لب موزی یقه پاره می‌کنند که تا دیروز در تریبون‌های خود کمک با دولتی ۶۵ درصد آراء مردم را وکیل دولتی می‌دانستند. برای ما ۶۵ درصد یا ۵۰٪ درصد فرقی ندارد. آقای روحانی اگر طبق اصول حرکت کنید با تمام وجود از شما حمایت می‌کنیم حتی اگر به ما وکیل الدوله بگویند.

● محمد رضا تابش (اصلاح طلب): کابینه پیشنهادی برای خارج کردن کشور از مشکلاتی آمده است که متاسفانه جامعه به آنها گرفتار است متاسفانه حدود ۳۴ قطع نامه از سوی اتحادیه اروپا و سازمان ملل بر علیه ایران موجب شدت گرفتن تحریم‌ها، وضع بد اقتصادی کشور، تورم و نرخ بیکاری دو رقمی و رشد اقتصادی صفر شده است و این در حالی است که دولت‌های نهم و دهم ۶۳ درصد درآمدهای نفتی ایران در طول هشت سال گذشته معادل ۷۰۰ میلیارد دلار را هزینه کرده‌اند که اگر مبتنی بر برنامه ریزی‌های علمی و واقع بینانه بود ما امروز به یک قدرت منطقه‌ای تبدیل شده بودیم.

● غلامعلی جعفرزاده، رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس، موافق با کابینه: در سال ۹۱ با کسری بودجه شدید از ۱۴۲ هزار میلیارد تومان بودجه ما ۹۵/۵ هزار میلیارد تومان محقق شد و در سال ۹۲ قطعاً بودجه‌ای که مصوب شده بود، بدیهی بود دولت بالای ۲۰۰ هزار میلیارد تومان است و میزان تورم در کالاهای خوراکی حدود ۶۲ درصد است و به طور میانگین هم با تورم ۴۲ درصدی مواجه هستیم.

● بگذریم، عضو فراکسیون اصولگرایان مجلس: انتخاب برخی چهره‌های فتنه ۸۸ در کابینه یازدهم مورد سؤال مردم است. کم و بیش می‌دانیم که این کابینه نتیجه سهم خواهی هاست اما مجلس نمی‌تواند از این موضوع بگذرد زیرا فتنه سوء تفاهم نبود، پس از آن نیز افراد دخیل در فتنه هرگز عذر خواهی نکردند و با فتنه کوچکترین مرزبندی انجام ندادند.

کابینه فعلی به دو دلیل توان اجرایی وعده‌های مورد نظر رئیس جمهور را نخواهد داشت اول اینکه کابینه به شدت مسن است، میانگین سنی افراد کابینه بالای ۶۰ سال است که موجب خواهد شد با کابینه‌ای به شدت بی تحرک مواجه باشیم زیرا کار اجرایی در حد وزیر نیازمند روزانه حداقل ۱۵ ساعت کار سخت اجرایی است.

امروز زمان مدیریت اشرافی نیست. در این شرایط با توجه به مسن بودن وزرا، کارها به دست آقازاده‌ها که توان جبران نیروی افراد مسن را ندارند می‌افتد بنابراین شاهد بازگشت عناصر پشت پرده خواهیم بود.

کابینه فعلی شبیه کابینه هاشمی است خطاب به روحانی است. بعد از ثبت نام شما، هاشمی ثبت نام کرد و تا قبل از اعلام عدم توفیق ایشان برای حضور در انتخابات از شما حمایت نکرد پس شما فقط به مردم وامدار هستید. شعار دولت یازدهم استفاده از افراد شایسته بود، آیا از میان نامزدهای انتخابات ریاست جمهوری و وزیران دولت سابق کسی نبود که شایستگی حضور در کابینه یازدهم را داشته باشد؟

● عطاالله حکیمی (اصول‌گرا): سؤالی از آقای روحانی دارم. یادتان نرفته پس از طرح موضوع عدم صلاحیت شما چقدر نگران بودید و با توسل به اصولگرایان و خانواده‌های معظم شهدا پیگیری می‌کردید. آیا جز این است که با پیگیری اصولگرایان، خانواده‌های شهدا و ایثارگران، شورای نگهبان و مقام معظم رهبری و دلسوزان با یک درجه تخفیف تأیید شدید؟ حتی یک مرحله ای تمام شدن انتخابات را مدیون مقام معظم رهبری، انقلاب، خانواده‌های شهدا و اعضای محترم شورای نگهبان هستید.

از طرف دیگر متاسفانه شما پس از پیروزی فضا را برای اصحاب فتنه باز گذاشتید و من نمی‌دانم چه مسیری اتخاذ شده است اما بدانید که فرزندان امام و مقام معظم رهبری اجازه نخواهند که استکبار جهانی و دشمنان اسلام و انقلاب مجدداً از طریق عوامل فتنه بر این کشور حاکم شوند. ترکیب کابینه شامل اصلاح طلبان که بعضاً از سردمداران فتنه و مهمتر حزب اعتدال و توسعه هستند. سهم حزب اعتدال و توسعه شامل آقایان نعمت زاده، ترکان، بانک،

نجفی، سلطانی فر، هاشمی و به زودی هم فاطمه و یاسر هاشمی و تعداد دیگری که در راه هستند اضافه خواهد شد. حزب اصلاح طلبان و کارگزاران شامل آقایان میلی منفرد، ربیعی، ظریف، آخوندی، زنگنه، چیت چیان، طیب نیا و به نوعی آقای جنتی هم در این حزب جای می‌گیرند. اما آقای حسین دهقان، پورمحمدی و رحمانی فضلی را می‌توان در گروه اصولگرایان تعریف کرد. همچنین آقای نعمت زاده، نوبخت، بانک، ترکان، واعظی، ربیعی، زنگنه، آخوندی و تعدادی دیگر از اعضای اصلی فتنه هستند که به عنوان کابینه معرفی شده‌اند و اگر کابینه معرفی نشده‌اند به عنوان معاون، مشاور و مسئولیت‌های دیگر در دولت منصوب خواهند شد البته در این میان قصه آقای ظریف استثناء است، چرا که ایشان ضمن این که ۱۰۰ درصد غربی فکر می‌کند، تحصیلاتش را در آمریکا گذرانده و برای نمایندگان ملت و مردم ایران هم باید بگویم که پایان نامه فوق لیسانس و دکتری ایشان با چه کسی بوده است؟

می‌خواهم از آقای روحانی سؤال کنم چه خبر است و چه فکری در سر دارید؟ آقای روحانی آیا نمی‌توانید نتیجه بگیرید که روحانی قبل از انتخابات که با هم در مناطق جنگی و ائمه جمعه و خانواده شهدا بودیم با روحانی پس از انتخابات کاملاً متفاوت و متمایز است. آقای روحانی شما امروز باید به ملت ایران، خانواده شهدا، مقام معظم رهبری توضیح دهید که چرا رسماً به دنبال احیای فتنه هستید آیا دنبال کودتای سفید هستید. آیا پیام امام راحل و شهدا و ایثارگران را فراموش کرده‌اید آیا چون تحصیل کرده غرب و سیاست مدار هستید باید وعده و شعارهای خود را به راحتی تغییر داده و این همه ارزش‌های الهی می‌خواهید چه جایگاهی را برای خود ایجاد کنید.

● حسینعلی حاجی‌دلیگانی (اصول‌گرا): یکی از معضلات کشور پروژه‌های نیمه تمام است، چه برنامه‌ای برای ۴۰ هزار پروژه نیمه تمام در کشور دارید؟ و برنامه دولت شما برای مسکن مهر که حرکتی روبه جلو بود، چیست؟ چه تدبیری برای مقابله با رشد فزاینده قیمت مسکن دارید؟ و برنامه‌تان را در خصوص مسکن‌های مهر نیمه کاره بیان کنید.

ما در دهه پیشرفت و عدالت هستیم و برنامه شما برای افزایش درآمد اقشار کم درآمد چیست؟ به نظر شما آیا می‌شود با درآمد روزانه ۱۰ هزار تومان خانه خرید، زندگی کرد، پسر زن داد و دختر را عروس کرد؟

آیا شما و وزرایتان از تعداد خانواده‌های طلاق خبر دارید، چه برنامه‌ای برای خانواده‌های تحت پوشش کمیته امداد و بهزیستی دارید؟ چه تدبیری برای بیماران که بیمه نیستند و با کسانیکه بیمه هستند، اما هزینه درمان بیماری خود را ندارند و در انتظار رفتن از این دنیا هستند، دارید؟

● احمد بخشایش اردستانی (اصول‌گرا)، عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس: کابینه یازدهم شبیه شرکت سهامی خاص است. به نظر می‌رسد در این کابینه سهم اشخاص مشخص شده است. یعنی آقای آخوندی سهم حجت الاسلام ناطق نوری، حجت الاسلام پورمحمدی سهم آیت الله آملی و

آقای مهندس حجتی نیز سهم حجت الاسلام عبدالله نوری است.

● **مهرداد لاهوتی (اصول گرا):** قرار گرفتن آقای حجتی در وزارت جهاد کشاورزی با نگرانی‌هایی همراه است. در زمان تصدی وی در وزارت کشاورزی تولید ۳ محصول چای، برنج و ابریشم در منطقه شمال نابود شد. در سازمان جای بسته شد و در حال حاضر که دوباره این سازمان بازگشایی شده با مشکلاتی در این حوزه مواجه هستیم. به گونه‌ای که ۳۰ هزار تن تولید چای داریم، اما ۱۲۰ هزار تن مصرف.

از زمان مدیریت جنابعالی ۱۰ هزار هکتار از زمین‌های کشاورزی، تغییر کاربری یافته است؛ ۴ هزار هکتار از باغات توت از بین رفت و تولید پسته گرم ابریشم به ۵۰۰ تن تقلیل یافته است و به جای آنکه ما صادرکننده این محصول باشیم، در حال حاضر به یک واردکننده تبدیل شده‌ایم. در زمینه تولید برنج نیز ۲ میلیون و ۸۰۰ هزار تن مصرف داریم و ۲ میلیون و ۳۰۰ هزار تن تولید داریم و فقط ۵۰۰ هزار تن نیاز به تامین برنج در کشور وجود دارد.

● در ۲۲ مرداد، نجفی، نامزد وزارت آموزش و پرورش، در مجلس، گفته است: جان و اساس و محور نظام، مقام معظم رهبری است. بنده و سایر بزرگواران که قبول کردند وارد میدان اجرایی شوند در این شرایط، روشن است که برای مردم و نظام و معتقد به ولایت و پایبند به ولایت هستیم. این چه سوالی است که می پرسید رهبری را قبول دارید؟ کسی که میخواهد وزیر شود مگر ممکن است قبول نداشته باشد؟ مگر وزیر شدن چه دارد؟

● در ۲۳ مرداد ۹۲، مصطفی پور محمدی، در دفاع از خود، از جمله گفته است: ۱۰ روز است که من به عنوان نامزد وزارت دادگستری معرفی شده‌ام و پنجاه شبکه ماهواره‌ای، سایت، روزنامه و مجله علیه من مطلب می نویسند، به همین دلیل از رئیس جمهور خواسته‌ام که معرفی مرا پس بگیرد و از شما می خواهم که به من رای ندهید. البته من نمی خواهم منتقدانم در اینجا را به آن لیست اضافه کنم. ۱۰ روز دیگر برای رسانه‌های آن طرف خوراک فراهم کرده‌ایم.

انقلاب اسلامی: این شخص که یکی از نمادهای جنایت کاری است، در همان حال که مرتب از ایستادگی خود بر عدالت و حق سخن می گفت، کلمه ای از جنایتهای خود، احکام اعدام که در خوزستان و بندر عباس و تهران صادر کرده است، از نقش خود بعنوان یکی از سه «قاضی» در کشتار زندانیان در مرداد و شهریور ۶۷ و از ترورها در مقام معاونت و اوک سخن نگفت. روحانی نیز نکفت چگونه می خواهد با چنین کسی از حقوق شهروندی ایرانیان حمایت کند. چون او نیز موقعیت خود را از تجاوز به این حقوق دارد. افزون بر این، با تحقیر از «حقوق بشر و آزادی و این حرفها» و کسانی که به این ضد حقوق انسان و استقلال و آزادی و منزلت و کرامت انسان، اعتراض کرده اند، سخن گفت. او را بعنوان وزیر دادگستری قوه قضائیه معرفی، برابر قانون اساسی، معرفی کرده است. با توجه به این واقعیت که نیری، یکی دیگر از سه جنایت کار مسئول کشتار زندانیان، معاون قوه قضائیه است، این قوه، با معرفی او بعنوان وزیر دادگستری می گوید همچنان در خدمت جنایت بر ضد بشریت است.

● **دهقان (اصول گرا):** میلی منفرد

«اردو کشی»!

این قضیه فرصت خواست تا مطلب را به اطلاع نجفی برساند. پس از آن در تماس مجددی که دفتر وی با خبرنگار ما داشت از قول نجفی این چنین عنوان کرد: من هرگز چنین نامه ای را به امضا نرسانده ام و نام من بای چنین نامه ای کذب محض و ساختگی است. جهان نیوز می پرسد: اگر این نامه و امضای برخی اصلاح طلبان بای آن از اساس کذب است چرا وقتی که این نامه منتشر شد و در برهه زمانی خود سر و صدای خود را داشت ایشان و سایر آقایان ساکت مانده بودند و موضع گیری درباره آن نداشتند.

● در ۲۳ مرداد ۹۲، بنابر قول سایت تسنیم، علی اکبر ولایتی مشاور خامنه ای در امور بین الملل، در باره ۳ وزیر پیشنهادی (محمود واعظی و وزیر پیشنهادی ارتباطات، علی حجتی وزیر پیشنهادی فرهنگ و ارشاد اسلامی و محمدجواد ظریف وزیر پیشنهادی امور خارجه) گفته است: بنده از روزهای آغازین مسئولیتیم در وزارت امور خارجه از همکاری نزدیک و جدی این افراد بهره‌مند بوده و آنان را جزء مدیران کارآزموده، متخصص و با تجربه می دانم.

انقلاب اسلامی: در واقع، هر سه، وزارت خانه هائی را تصدی می کنند که خامنه ای نسبت به آنها نظر دارد. ● در ۱۵ مرداد ۹۲، سایت بلندا این ارزیابی را بعمل آورده است: با نگاهی کلی به کابینه شاید بتوان این نتیجه را گرفت که مسئولیت بیشتر وزارتخانه‌های سیاسی به افرادی از جریان اصولگرا سپرده شده که از جمله آن می‌توان به رحمانی فضلی برای وزارت کشور، یورمحمدی وزارت دادگستری، دهقان برای وزارت دفاع و علوی برای وزارت اطلاعات اشاره کرد.

● در ۱۹ مرداد ۹۲، سایت جرس، نظرها را در باره «وزیران» روحانی این سان گرد آورده است:

– بهروز نعمتی، عضو فراکسیون «رهروان ولایت»، مدعی شده است: برخی وزیران پیشنهادی حسن روحانی در نشست کمیسیون‌ها از حوادث سال ۱۳۸۸ عذرخواهی کرده‌اند. او گفته که «بعضی از وزرای پیشنهادی اذعان کردند که بعد از سخنان رهبر معظم انقلاب در ۲۹ خرداد سال ۸۸ از آن حوادث برائت جسته‌اند.» و برخی نیز «مغرورانه رفتار می کنند که مجلس این موضع را نخواهد پذیرفت.»

– علی محمد بزرگواری دیگر عضو این فراکسیون نیز گفته که مجلس علی رغم «لابی‌های گسترده» به آن دسته از وزرای که حاضر به عقب نشینی از مواضع خود درباره سال ۸۸ نباشند، رای اعتماد نمی دهد. بر اساس گزارش‌ها، علی ربیعی وزیر پیشنهادی وزارت کار، محمود علوی وزیر پیشنهادی وزارت اطلاعات و محمدجواد ظریف وزیر پیشنهادی وزارت امور خارجه از جمله کسانی هستند که از آن‌ها درباره وقایع سال ۸۸ پرسش‌هایی شده است.

– محمد جواد حق شناس عضو شورای مرکزی حزب اعتماد ملی روز شنبه (۱۹ مرداد) ضمن دفاع از کابینه روحانی به فشارهایی مبنی بر ممانعت استفاده از اصلاح طلبان در ترکیب هیات دولت اذعان کرد. او گفت: «من فکر می‌کنم که آقای روحانی می‌توانست از توان اصلاح طلبان و محبوبیت آن‌ها در جامعه استفاده بیشتری کند.»

– هشدارهای محافظه کاران درباره رای عدم اعتماد به برخی وزیران روز به روز پررنگ‌تر می‌شود و هیچ بعید نیست که این هشدارها دولت روحانی را در اولین فاز فعالیت با دستنزدی مهم روبرو کند. برخی چهره‌های تراز اول نظامی که در سالهای گذشته ورودی مستقیم به حوزه سیاسی داشته‌اند، در حلقه هشدار دهندگان درباره رای اعتماد به کابینه هستند:

– علی سعیدی نماینده ولی فقیه در سپاه پاسداران روز چهارشنبه (۱۶ مرداد) به سایت «دفاع پرس» گفته بود: «برخی از وزرای پیشنهادی در گذشته از خطوط قرمز عبور کرده‌اند و باید افرادی به کابینه جدید بیایند که در راستای مبانی نظام گام برداشته و باور حقیقی به ولایت فقیه داشته باشند.»

– حسن فیروزآبادی رئیس ستاد کل نیروهای مسلح نیز در سخنانی با مضمون مشابه گفته: «نمایندگان مجلس امروز در این لحظات باید رسالت سنگین حسن مدرس را برای دولت روحانی به کار ببرند و به امام، شهیدان، اسلام ناب، تدبیر رهبر عزیز و ملت توجه کنند.»

– احمدرضا رادان، جانشین فرمانده یلبس نیز بدون اشاره مستقیم به کابینه روحانی گفته است: «نمی‌گذاریم فتنه‌گران از پنجره دیگری وارد شوند.»

● در ۲۴ مرداد ۹۲، کیهان نوشته است: وزیر پیشنهادی جهاد کشاورزی جزو اعضای مستعفی دولت اصلاحات است که در اقدامی دسته‌جمعی و برای اعمال فشار به نظام تهدید به استعفا کردند.

محمود حجتی از اعضای مرکزیت حزب منحل مشارکت و از مرتبطان با آقای منتظری و باند مهدی هاشمی است که بهمن سال ۸۲ همنوا با افراطیون مجلس ششم -متخصصینی که برخی از آنها هم اکنون به خارج از کشور گریخته و پناهنده شده‌اند- از وزارت استعفا کرد. روزنامه یاس نو ارگان رسمی حزب مشارکت دوم بهمن ۱۳۸۲ و در آستانه انتخابات مجلس هفتم در تیر اول خود نوشت «استعفای وزیران و معاونین رئیس جمهور در اعتراض به فقدان شرایط آزادی انتخابات» و عکس محمود حجتی را در کنار تصویر محمدعلی ابطحی، صفر حسینی، مرتضی حاجی، عبدالله رمضان‌زاده، موسوی لاری، احمد خرم، محمد ستاری فر، محسن مهرعلیزاده، علی صوفی، معصومه ابتکار و... منتشر کرد.

در آن زمان تندروهای دولت و مجلس سعی داشتند با قانون شکنی و گردن کلفتی انتخابات مجلس را تعطیل کنند و انجام تحصن در مجلس و اعلام استعفای وزرا و معاونین آنها و استناداران آخرین تهدید این طیف بود.

در آن زمان برخی معاونین محمود حجتی نیز استعفا شده و حجتی نیز با حضور در مجلس از تحصن کنندگان حمایت کرده بود.

انقلاب اسلامی: در مجلس مافیاهای، در مخالفت با تصدی وزارت نفت توسط زنگنه، واقعیت‌های مهمی را بر شمرده است که نمی توان سخنان او را، بعنوان سند، درج نکرد. طرفه این که نه زنگنه و نه روحانی به این ادعانامه دقیق، پاسخی نگفتند. زنگنه طلب کار هم شد وقتی گفت: وواک و

قوه قضائیه می باید به این موارد رسیدگی می کرده اند. بنداری که او مسئول این فسادها و خیانتها که در وزارت نفت روی می داده اند، نبوده است!

قراردادهای بس فساد آلود که در دوره وزارت بیژن زنگنه بسته شده اند و مهدی هاشمی در انعقاد آنها نقش داشته است:

در جلسه ۲۴ مرداد ۹۲، مجلس، در مخالفت با بیژن زنگنه بعنوان وزیر وزارت نفت، علی رضا زاکانی گفته است:

بدون اینکه بخواهم اتهاماتی را اثبات کنم، ولی با بازگو کردن برخی از مطالب یافته‌های مربوط به بحث قراردادهای نفتی را گوشزد می‌کنم تا فضای رای اعتماد به وزیر پیشنهادی نفت روشن تر شود. قراردادهایی که در اکثر آنها حضور نادرست و مفسده‌انگیز ۳ نفر با هویت مشخص و معلوم آشکار است و همه اسناد آنها و اقرارهای آنها موجود است.

قراردادهایی همچون اسنات‌اول، توتال و کرسنت که پیرامون آنها ده‌ها هزار صفحه اسناد موجود است و اسنادی که سال‌ها مورد دقت قرار گرفته‌اند، اما به دلیل دست‌های پنهان و پیدا تاکنون نتیجه عملی در داخل کشور نداشته است درحالیکه متهمان آنها در نروژ و آمریکا محکوم شده و با جرایم سنگین و با بی‌آبرو شدن حتی خودکشی نیز کرده‌اند.

جناب آقای روحانی! قرارداد کرسنت و صادرات ۲۵ سال گاز به شارجه یکی از چندین پرونده مفسده‌آمیز دوره مدیریت آقای زنگنه است که مکتوبات قبلی ایشان و همچنین در جلسات اخیر با نمایندگان به برخی مفاسد موجود آن اذعان داشته‌اند که شرح هر کدام مثنوی هفتاد من کاغذ است.

جناب آقای رئیس جمهور! عدم اعتنای آقای زنگنه به نامه آذر ماه ۸۱ جنابعالی به عنوان دبیر وقت شورای عالی امنیت ملی، یکی از ده‌ها اشکال و مفسده این قرارداد ننگین است. شما در آن نامه خطاب به رئیس جمهور وقت برخی وجوه منفی این قرارداد را بر شمرده و اظهار داشتید حدود یک سال پیش یعنی سال ۸۰ در خصوص این قرارداد از وزیر نفت سوالاتی مطرح شد ولی علی‌رغم دستور جنابعالی یعنی رئیس جمهور وقت پاسخی دریافت نشد و همچنین به اشکالات دیگری نیز اشاره داشتید که عبارت بودند از: «عمل از طریق واسطه، عقد قرارداد طولانی با شرکت غیر معتبر که در سنوات قبل نیز عملکرد ضعیفی داشته و حقوق ایران را در میدان نفتی مبارک نادیده گرفته است، قیمت و شرایط قراردادی در مقایسه با منطقه بسیار پایین و نامطلوب است (عین جملات روحانی در نامه است)

این قرارداد با توجه به برنامه‌های وزارت نفت برای ورود به بازارهای دراز مدت گاز شاید بنای مناسبی نباشد و در شرایط فعلی هیچ منفعت

همچون لبنان، در قلمروهای دینی و قومی، تجزیه شود: در ساحل، یک دولت علوی و یک دولت سنی در منطقه حلب و یک دولت سنی دیگر در منطقه دمشق دشمن همسایه شمالی خود و یک دولت دروز بسا در منطقه جولان و حتما در منطقه هوران در شمال اردن. و مصر در چندین مرکز قدرت پاره و تجزیه شده است. هرگاه مصر تجزیه شود، کشورهای مثل لیبی و سودان و حتی کشورهای دور دیگر نمی توانند در شکل کنونی خود ادامه حیات دهند و به سرنوشت مصر گرفتار خواهند شد. یک دولت قبطی در مصر علیا و چند دولت ضعیف در بقیه مصر، در دراز مدت، اجتناب ناپذیر است.

عراق که ثروت نفتی عظیم دارد، در درون، تجزیه شده است. از لحاظ اسرائیل، انحلال عراق مهمتر از انحلال سوریه است. در کوتاه مدت، این قدرت عراق است که بزرگ ترین تهدید برای اسرائیل بشمار است. جنگی میان عراق با ایران، پیش از آنکه فرصتی برای متحد شدن بر ضد ما (اسرائیل) پیدا کنند، سبب متلاشی شدن عراق می شود. هر نوع رویارویی میان عربها، در کوتاه مدت، به اسرائیل ما (اسرائیل)، به ما کمک می کند که راه خود به هدف که متلاشی کردن عراق است را کوتاه تر کنیم. عراق می باید فرجامی چون لبنان و سوریه را پیدا کند. تجزیه عراق به پایه قومی و دینی، همانند سوریه در دوره عثمانی، ممکن است. بدین سان، سه (یا بیشتر) دولت بوجود خواهند آمد بر محور سه شهر بزرگ: بصره و بغداد و موصل. شیعه های جنوب عراق جدا خواهند شد از سنی ها و کردها که در شمال عراق ساکنند. بسا جنگ کنونی ایران و عراق، ما را به این هدف برساند.

کمترین شانس وجود ندارد برای این که اردون، برای مدتی دراز، در ساخت کنونی به حیات خود ادامه دهند. هدف اسرائیل، خواه در جنگ و چه در صلح، باید این باشد که قدرت به اکثریت فلسطینی داده شود.

● حواس خود را جمع خطر متلاشی شدن کشورهایمان کنیم: بخلاف رجز خوانی های غربی ها در باره «انقلاب های» عرب و اعلان فرا رسیدن بهار آزادی و دموکراسی، روسها موضع محتاطانه ای در قبال این رویدادها اتخاذ کردند. هم از فوریه ۲۰۱۱، دیمیتری مدودف، رئیس جمهوری روسیه، هشدار داد که انقلابها در دنیای عرب می تواند سبب بر سرکار آمدن متعصبها بگردند و اینان سالها حکومت کنند و بسط افراط گری را در آینده بگسترند. متلاشی شدن کشورها بر اثر این رویدادها نیز ممکن است: «وضعیت سخت است. ما می توانیم از تجزیه کشورهای بزرگ به منطقه های کوچک سخن بگوئیم».

روسها بر حق بودند و امریکا رفتار بد و بس خطرناک داشتند.

● خاورمیانه روزی نیاز به اصلاح مرزهای خود خواهد داشت. اما این کار در سطح منطقه و در روندی باید انجام بگیرد که بطور کامل از درون و در محل، تعیین خواهد شد. منازعات و جنگهای کنونی در سوریه و عراق و لبنان و یمن و بحرین و نقاط دیگر، میان دو بلوک است که هدفشان متضاد هستند:

بلوک اول را امریکا رهبری می کند هدفش حفظ سلطه امریکا بر منطقه است به هر ترتیب که ممکن شود. این

«اردوکی»!

غار رفتن هست و نیست آنها. بسیار بیشتر از غارتی که در حال حاضر می شوند.

مردم هریک از این کشورها می باید ۱ - حساسیت خود را نسبت به گروه های دست نشانده، مسلح و یا غیر مسلح به حداکثر رسانند و مطلقا به آنها میدان ندهند. ۲ - بدانند که استقلال و آزادی از یکدیگر جدائی ناپذیر هستند و استقلال و آزادی خویش را دو حقی بدانند که تحقق می یابند وقتی هر انسان و هر جامعه بدانها عمل می کند. ۳ - در سطح جامعه ملی، مرزها و مانع های قومی و مرامی و دینی را بردارند. این کار را از راه عمل به حق اشتراک و رعایت حق اختلاف و عمل به حق دوستی، از نوع دوستی شهروندان حقوقمند با یکدیگر، و زیست در صلح سیاسی و اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی، می باید به انجام رسانند. ۴ - نسبت به انواع «سنیزی» ها (اسلام سنیزی و عرب سنیزی در ایران و ایران سنیزی و شیعه سنیزی در کشورهای سنی) لاقید نمانند. نیک بدانند که داستان امروز ما، همان داستان سیمرخ است. برای این که استقلال و آزادی و رشد بجوئیم و راه رشد بر میزان عدالت اجتماعی را در پیش بگیریم، می باید با هم باشیم. اگر نه، کار با تحریمهای مرتب رو به شدت شروع شده است و جنگ پنهان بیار آورده است و می تواند به جنگ آشکار و پی آمدهایش بیانجامد:

نقشه جنگ کاملتر گشته - گروه وابسته در نقش دستیار امریکا و اسرائیل - ضرورت تعامل با «ایران»:

* رئیس ستاد مشترک ارتش امریکا: نقشه حمله به ایران کامل گشته است:

در ۱۶ اوت ۲۰۱۳، ژنرال دمسی، رئیس ستاد مشترک ارتش امریکا در مراجعه از اسرائیل، گفته است: مجازاتها بر ضد ایران مؤثر بوده اند. اما اسرائیل می خواهد امریکا بر فشار به ایران شدت ببخشد و اقدام نظامی را در مدنظر قرار دهد.

اینک ما گزینه های نظامی بهتری از گزینه های خود در یک سال پیش داریم. ما همچنان مشغول تمرین و تکمیل نقشه حمله به ایران هستیم. قوای ما و اسرائیل مرتب در کنار آماده شده برای حمله به ایران هستیم.

آنچه اسرائیل در سوریه می کند، ربط مستقیم با ایران دارد. اسرائیل

نگران وضعیت در سوریه است چراکه سوریه متحد ایران است. باوجود این، امریکا نگران آنست که رژیم اسد با القاعده جانشین نشود.

ضد اطلاعاتی که به خدمت درآمده های ایرانی انتشار می دهند، بکار تحریم و بسا حمله به ایران می آیند:

مقاله را روبرت پاری در ۸ اوت ۲۰۱۳ انتشار داده و در آن، نقش گروه های وابسته «ایرانی» را با نقش چلبی و علاوی و گروه هاشان مقایسه کرده است:

● هیستری که امریکا نسبت به ایران یافته است در طول سالهای دراز یافته است. همانند هیستری است که نسبت به عراق یافته بود. در ایجاد این هیستری، «به خدمت درآمدها» نقش اول را دارند. اغلب زیر چتر محافظه کاران جدید هستند و کارشان اعلان خطر دادن به استناد اطلاعات دروغ در باره فعالیت های «دشمن» (دشمن امریکا یعنی رژیم ایران) است.

یک نمونه آن، قضاوت نادرست قاضی فدرال، در اواخر ۲۰۱۱ است به استناد ضد اطلاعاتی که بنا بر آن، ایران در ترورهای ۱۱ سپتامبر دست داشته است. این «قضاوت» بر اساس شهادت «به خدمت درآمده ها»، بدون حضور حقوقدانان ایران و یا کس دیگری که شهادت دروغ را به چالش بکشند. از آنجا که ایران با امریکا رابطه ندارد و قضاوت دادگاه های امریکا را نمی پذیرد، اینگونه یک طرفه قضاوت کردن ها میسر می شوند.

● همین ضد اطلاعات در باره دست داشتن رژیم ایران در ترورهای ۱۱ سپتامبر، می تواند بکار توجیه جنگ با ایران بیاید. چنانکه به خدمت درآمدهای عراقی، بطور خاص چلبی، با انتشار همین نوع ضد اطلاع ها زمینه ساز حمله امریکا به عراق شد. دستگاه اطلاعاتی امریکا و وسائل ارتباط جمعی این کشور یا فریب خوردند و یا دانسته، ضد اطلاعات به خدمت درآمده های عراق را دستمایه ایجاد افکار عمومی مساعد با حمله به عراق کردند.

وقتی کار از کار گذشت، سیا و کمیته اطلاعات کنگره کشف کردند که برخی از «به خدمت درآمده ها»، از جمله کنگره ملی عراق به رهبری احمد چلبی، از حمایت محافظه کاران جدید برخوردار بوده اند و این ضد اطلاعات را ساختند که عراق ذخایر اسلحه کشتار جمعی دارد و رژیم صدام با القاعده همکاری می کند. این دو ضد اطلاعات توجیه گر حمله امریکا به عراق شد.

« به خدمت درآمدها» عراقی در تبلیغات بس مؤثری شرکت کردند که محافظه کاران جدید و مقامهای امریکائی جانبدار جنگ بعمل آوردند. چنان شوکی در افکار عمومی بوجود آوردند که صدای کم شمار تردید کنندگان در صحت

«اطلاعات» منتشره، هیچ شنیده نشد. بوش تصمیم به جنگ با عراق گرفت و دموکراتها از ترس آنکه مردمی شل و نسبت به تروریسم سهل گیر، شمرده نشوند، با حمله به عراق موافقت کردند. در ۱۹ مارس ۲۰۰۳، امریکا به عراق حمله کرد.

بعد از جنگ، گزارشی تهیه شد که می گفت نه تنها «به خدمت درآمدها» عراقی دروغ گفته اند، بلکه سامانه اطلاعاتی - وسائل ارتباط جمعی امریکا نیز این دروغها را به چالش نکشیده اند. دستگاه اطلاعاتی امریکا نقش صافی را بازی کرده و این ضد اطلاعات را از خود عبور داده است. بنا بر گزارش سنا، ارتباط مقامات امریکائی با تبعیدی های عراقی، از ۱۹۹۱، بعد از جنگ بوش (پدر) با قشون صدام و بیرون کردن این قشون از کویت، آغاز می گیرد. او تصمیم گرفت به مخالفان رژیم صدام کمک کند.

در ماه مه ۱۹۹۱، سیا به احمد چلبی نزدیک شد. او یک شیعه سکولار بود که از سال ۱۹۵۶ در بیرون از عراق زندگی می کرد. او از یک مخالف بی نقص رژیم به دور بود. او در اردن، بهنگام تصدی بانک، تقلب کرده و از اردن گریخته بود. از ژوئن ۱۹۹۲، تبعیدی های عراقی در وین با او دیدار کردند و کنگره ملی عراق را ایجاد کردند. چلبی رهبر این گروه شد و سخنگوی آن گشت. تنها کسی از دین گروه که دیده می شد. اما چلبی زود شروع کرد به اطلاعات نادرست به افسران سیا دادن. آنها از کیفیت اطلاعات او شکی بودند... نویسنده نقش او را در خدمت سیا و اطلاعات نادرست دادنهایش را شرح می دهد تا می رسد به ۲۰۰۱

در ماه مارس ۲۰۰۱، با حضور بوش (پسر) در کاخ سفید و متمرکز شدنش بر «مسئله عراق»، کنگره ملی عراق فرصت بزرگی پیدا کرد برای پی گرفتن طرحهایش، از جمله ساختن ضد اطلاعات و در اختیار گذاشتن آنها. وزارت خارجه امریکا ضد اطلاعات او را دروغ شمرد اما شورای امنیت ملی امریکا، برضد وزارت خارجه و بسود چلبی، مداخله کرد. فعالیت کنگره ملی تحت مهار وزارت دفاع قرار گرفت و در این وزارت، محافظه کاران جدید نفوذ بیشتری داشتند. افسران سیا به مقامهای وزارت دفاع هشدار دادند که ایران در کنگره ملی عراق نفوذ کرده است. بسا سازمانهای اطلاعاتی دیگر نیز در این گروه نفوذ کرده باشند. اما هشدار سیا اثری بر تبلیغات کنگره ملی نزد اهل سیاست و نیز وسائل ارتباط جمعی امریکا نبخشید...

«اطلاعات» کنگره ملی نیازهای حکومت امریکا را بر می آوردند. صدام حسین مردی مغفور بود و هیچ شخص و یا دستگاه معتبری نبود که اطلاعات برضد او را به چالش بکشد. وقتی مقامات حکومت عراق اجازه یافتند در وسائل ارتباط جمعی امریکا سخن بگویند و با این وسائل مصاحبه کنند، سئوالهای خصمانه و به تمسخر گرفتن تکذیب وجود انبار اسلحه کشتار جمعی و ارتباط با القاعده، بنوبه خود بر اثر ضد اطلاعات می افزود. انگشت شمار روزنامه نگارانی

که می خواستند سر از حقیقت در بیاورند، حرفه بودنشان را زیر علامت سؤال می بردند. همینطور اگر یک مقام اطلاعاتی در مقام تکذیب ضد اطلاعات در باره وجود انبار اسلحه کشتار جمعی در عراق بر می آمد، موقعیت شغلی خود را به خطر می انداخت... تب جنگ آمریکا را فرا گرفته بود و کنگره ملی عراق همه کار می کرد که این تب فراگیر شود و شدت بگیرد. «به خدمت درآمده» های عضو کنگره در دو مورد کلیدی، ضد اطلاعات انتشار می دادند: عراق تأسیسات تولید اسلحه کشتار جمعی را باز ساخته است و تروریست های غیر عراقی را تعلیم می دهد. گاه این «به خدمت درآمده ها» حتی وارد حوزه بسته دستگاه اطلاعاتی آمریکا می شدند و مقامات آمریکا بودند که به آنها اجازه ورود به این حوزه را می دادند.

برای مثال، جیمس وولسی، رئیس اسبق سیا دو تن از این «منابع عراقی» را نزد اداره اطلاعات وزارت دفاع آمریکا فرستاد. وولسی که در مرکز استراتژیک و مطالعات بین المللی و اطاق فکر محافظه کاران جدید عضویت داشت، یکی از سوگلی های ریگان و بوش بود و چون کلینتون به ریاست جمهوری انتخاب شد، او روابط نزدیک خود به محافظه کاران جدید دستمایه ریاست سیا کرد.

در اوائل ۱۹۹۳، مشاور کلینتون در سیاست خارجی، ساموئل «سندی» برزور، به یک مقام ارشد دموکرات توضیح داد که وولسی از آن رو رئیس سیا شده است که تیم کلینتون حس کرد که او از حمایت محافظه کاران جدید برخوردار است و از طریق او، کلینتون می تواند به درون جماعت سیاستمداران واشنگتن درآید... او وولسی زود معلوم کرد آدم بی خاصیتی است و بعد از دو سال، جای خود را به دیگری داد.

در ۲۶ ژانویه ۱۹۹۸، محافظه کاران جدید که قرن را قرن آمریکا می خواندند، نامه ای به کلینتون نوشتند و از او خواستند رژیم صدام را براندازد. اگر لازم شد، با توسل به قوه قهریه این کار را بکنند. یکی از ۱۸ امضاء کننده وولسی بود. به سخن دیگر، او آن موقعیت را داشت تا که «به خدمت درآمده ها» ها را به اداره اطلاعات وزارت دفاع آمریکا معرفی کند.

● مقامات اداره اطلاعات وزارت دفاع به کمیسیون اطلاعات سنا گفتند که وولسی آنها را وارد این اداره کرد و آنها در باره اسلحه کشتار جمعی صدام حسین، اطلاعات در اختیار گذاشتند. وولسی گفت بیاد نمی آورد چنین کاری را کرده باشد. در جمع ۲۵۰ گزارشی در اختیار گذاشته بودند که دو گزارش از آنها در باره تعلیم دادن به تروریست ها بود. بنا بر این گزارشها، تروریست ها افغانی و پاکستانی و فلسطینی بودند و در پایگاه سلمان پاک، در ۳۰ کیلومتری جنوب بغداد، تعلیم می گرفتند. بنا بر گزارش سنا، در گزارشها تصریح شده بود که « بسیاری از عراقی ها معتقدند که صدام با اسامه بن لادن مصالحه ای انجام داده است که، بنا بر آن، از سازمان القاعده بر ضد آمریکا حمایت می کند...»

بنا بر گزارش کمیسیون اطلاعات سنا، در ۲۰۰۶، اداره اطلاعات وزارت دفاع آمریکا گزارشها در باره

«اردو کشی»!

بسط دهند به تریبی که امنیت منطقه را نیز در برگیرد. گزارش از واشنگتن می خواهد به مخالفت خود با شرکت ایران در کنفرانس بین المللی آبی در باره سوریه پایان بدهد.

و بالاخره، گزارش اصرار می ورزد که در چنین موقعیت حساسی، آمریکا از وضع مجازاتهای جدید چشم ببوشد چرا که نتیجه معکوس ببار می آورد. این زمان، زمان وضع مجازاتهای جدید نیست. این کار دست آویز نهادن در اختیار سخت سران ایران است برای این که ثابت کنند تغییر سیاست ایران اثری بر رفتار غرب ندارد و انعطاف بیشتر هم غیر عقلانی و هم زیان بخش است.

«خصوصاً آمیز ترین مجازاتها»، نظیر مجازاتهایی که مجلس نمایندگان آمریکا با ۴۰۰ رأی موافق و ۲۰ رأی مخالف تصویب کرد، موضع روحانی را پیش از آن که فرصت آزمودن روش خویش را بیاید، در درون ایران، تضعیف می کند.

● گزارش جدید، هنوز که معلوم نیست روحانی انعطاف بیشتری را رویه خواهد کرد، بر اینست که او چنین رویه را اتخاذ می کند و در رژیمی که، در آن، گروه بندی ها وجود دارند که در تقابل با یکدیگرند، می تواند رهبر جمهوری اسلامی ایران، آیه الله علی خامنه ای را با رویه خود موافق خواهد کرد. ● بیشتر مقامات آمریکا، از جمله شخص اوباما، «خوش بینی احتیاط آمیز»ی را اظهار می کنند و برآنند که با روحانی می توان تعامل کرد. اما، نشان یاهو، نخست وزیر اسرائیل، پیش از آنکه ریاست جمهوری خود را شروع کند، روحانی را گرگ در لباس میش توصیف کرد.

همین رفتار را لابی اسرائیل در آمریکا (AIPAC) از زمان انتخاب روحانی، اتخاذ کرده است. به کنگره آمریکا فشار وارد کرده است مجازاتهای سخت تر وضع کند و این کار را پیش از گفتگوهای آبی کشورهای ۱+۵ با ایران بکند. تا که فشار به ایران افزایش یابد و ایران ناگزیر شود برنامه اتمی خود را بلااجرا گرداند.

● سناتور جمهوری خواه، مارک کیرک و سناتور دموکرات، الیوت انگل، در وال استریت جورنال می نویسند: «در ماه های آینده عزم آمریکا بس تعیین کننده است. با بردن رژیم ایران با یرتگاه فروپاشی اقتصادی، آمریکا می تواند ایران را ناگزیر کند به تعهدات بین المللی خود تن در دهد و از غنی سازی اورانیوم نیز دست بردارد».

هر دو سناتور با (AIPAC) روابط نزدیکی دارند. این لابی سنا را تحت فشار قرار داده است تا که مجازاتهای مصوب مجلس نمایندگان را تصویب کند. بنا بر مصوبه مجلس نمایندگان، هر کشور و یا شرکتی که بخواهد از ایران نفت بخرد و یا با بخشهای کلیدی اقتصاد ایران، همچون بخش خودرو سازی و بخش پتروشیمی، معامله کند، مجازات می شود. و نیز، مانع از استفاده ایران از دارائی های ارزی خود می شود. طرح مصوب اختیار

رئیس جمهوری را در اجرا نکردن این مجازاتها کاهش و بسا لغو می کند.

هنوز معلوم نیست که سنائی که در آن دموکراتها اکثریت دارند، با طرح مصوب مجلس نمایندگان چه خواهد کرد. حکومت اوباما گفته است که با وضع مجازاتهای جدید بیش از دور جدید گفتگوها مخالف است. اما معلوم نیست که می تواند اثر فشار (AIPAC) را بر سناتورها خنثی کند یا خیر. روزهای اول سپتامبر، معلوم خواهد شد که سنا با این طرح چه خواهد کرد.

● ۷۶ سناتور نامه ای خطاب به اوباما امضاء کردند که (AIPAC) القاء کرده بود. روبرت مندز، رهبر اکثریت سنا، پیشگام تهیه این نامه شد. نامه از رئیس جمهوری می خواهد مجازاتهای سخت تری را اعمال کند، حتی تهدید جدی ایران به جنگ، تا که ایران برنامه اتمی خود را رها کنند. در نامه به طرح مصوب مجلس نمایندگان اشاره صریح نمی شود. برخی از سناتورهای مهم که معمولاً با (AIPAC) راه می آیند، از امضای نامه خودداری کردند.

● بنا بر گزارش جویش تلگراف آژنسی، استی هوبر، نگر دوم دموکراتهای مجلس نمایندگان، که هوادار اسرائیل است، این هفته به مقامات اسرائیل گفته است باید به روحانی فرصت داد. او که هیأتی از ۳۶ نماینده دموکرات را در سفر به اسرائیل، رهبری می کرد، یکی از ۱۳۱ امضاء - ۱۸ تن از آنها جمهوریخواه بودند - نامه به رئیس جمهوری نیست. این عده از رئیس جمهوری آمریکا خواسته بودند با ایران وارد گفتگوهای دیپلماتیک شود.

● گزارش گروه مطالعه پیرامون بحران بین المللی بر اینست که مجازاتها، بخصوص تشدید آنها، مانع از پیشرفت مهم در گفتگوها پیرامون برنامه اتمی ایران می شود. این امر که ایران خواهان شناخته شدن حق خویش بر غنی سازی اورانیوم برای مصارف صلح آمیز است، تنها خواست خامنه ای نیست. خواست روحانی نیز هست چرا که او نیز از دیرباز، در کار اجرای برنامه اتمی ایران بوده است. و:

در حقیقت، شکست او، در اوائل سال ۲۰۰۰، وقتی او طرف گفتگو با سه کشور اروپائی (انگلستان و آلمان و فرانسه) بود، در بدست آوردن امتیازی در ازای موافقت با به حال تعلیق در آوردن غنی سازی اورانیوم بمدت یک سال و نیم، به احتمال قوی، او را بر آن می دارد، با احتیاط قدم پیش بگذارد و در باره تعلیق غنی سازی اورانیوم، بی گذار به آب نزنند. در عوض، این احتمال قوی است که او با افزایش شفاف سازی فعالیتهای اتمی ایران موافقت کند.

این امر که شفاف سازی بیشتر واشنگتن و متحدانش را راضی می کند یا نه، محل تردید بسیار است. چرا که ایران به تحصیل قابلیت تولید بمب اتمی نزدیک است. هرگاه بخواهد این بمب را بسازد، ظرف چند هفته می تواند بمب را بسازد. «بالقوه یک قدرت اتمی است».

بعلاوه، تردیدهای غرب در باره

کارائی روحانی با تردید تهران، بخصوص در مورد آمریکا، هم زمان و همراه است. تهران تردید دارد که آمریکا و غرب می پذیرد با جمهوری اسلامی راه بیاید یعنی وجودش را بپذیرد و یا پرزیدنت اوباما آن قدرت سیاسی را دارد که بتواند مجازاتها را لغو کند.

روحانی که انتخاب او به ریاست جمهوری از رهگذر ائتلاف میانه روها و اصلاح طلبها میسر شد، روشن ساخته است که از دید او، استراتژی اخیر ایران در قبال مسئله اتمی، هزینه ای سخت تحمل نکردنی بر دوش اقتصاد ایران نهاده است. افزون بر این، انتخاب غیر منتظره او، به او، اعتبار نسبتاً کارآمدی برای تغییر می دهد.

آسان شدن تغییر موقعیتی نیست که واشنگتن و غرب آن را صرف «انتظار و مشاهده» تغییر کنند. بلکه این فرصت را برای ارائه پیشنهادها بلند پروازانه تر باید مغتنم بشمرند. از جو لغو مجازاتهای بیشتر برای مدتی در ازای تعلیق غنی سازی اورانیوم تا ۲۰ درجه از سوی ایران و تبدیل اورانیوم غنی شده موجود به سوخت نیروگاه اتمی تهران و به حال تعلیق درآوردن نصب سانتریفیوژهای جدید در فردو.

اقدام به گفتگوهای دو جانبه - که اوباما به تکرار پیشنهاد کرده است - می تواند پیشرفت در جستن راه حل برای مشکل اتمی ایران را آسان کند. برغم حالت تردیدی که خامنه ای نسبت به نتیجه بخش بودن این نوع گفتگو اظهار می کند، روحانی، از زمان انتخاب شدنش، چند نوبت از چنین گفتگوهای حمایت کرده است.

انقلاب اسلامی: حق اینست که ۱ - «انتخاب» روحانی مهندسی شده بوده و گویای درماندگی مفرط رژیم است. و ۲ - رژیم جز به بقای خود نمی اندیشد. مهندسی انتخابات و به دنبال آن، مهندسی هیأت وزیران نیز این واقعیت را با وضوح تمام نشان می دهد. ۳ - مشکل ایران درونی و از جمله، مافیاهای حاکم بر کشور با شبکه های تار عنکبوتی است و ۴ - از شمال آفریقا تا هند رویارویی عمومی در جریان است: آسیا برخاسته است و پرسش اینست: آیا یک میلیارد و نیم مسلمان، فرصت را برای شهروند گشتن و راه رشد را در پیش گرفتن مغتنم می شمارد و یا همچنان، خود را به خشونت کوری می سیارد که مرگ و ویرانی بر مرگ ویرانی می افزاید؟

انقلاب اسلامی: مشکل اقتصاد ایران از جمله دو مؤسسه یکی بنیاد مستضعفان و دیگری «ستاد فرمان امام» که همانند یک سازمان مافیائی اداره می شوند. مافیاهای نظامی - مالی مشکل بزرگ تر است. و چون ساخت استبدادی دولت ولایت فقیه را نیز که مادر مشکلات است، بر این مشکلات بیفزائیم، متوجه می شویم که هزینه کردن ۷۰۰ میلیارد دلار درآمد نفت - که بخشی از هزینه ها است - عامل وضعیت امروز ایران است. تخریبها تنها در مؤثرترین گردن این ویرانگری از راه هزینه های بزرگ و ایجاد فرصتهای بیشتر برای رانت خواری، بکار رفته اند:

یک چند از بیماریهایی که اقتصاد ایران بدانها گرفتار است:

* وزیر اقتصاد در گفت‌وگو با ایسنا: اقتصاد ایران دچار "نکبت منابع" شده است:

«وزیر» اقتصاد به ایسنا گفته است: برخلاف بسیاری که می‌گویند اقتصاد ایران تاکنون شرایطی نظیر موقعیت فعلی را تجربه نکرده و دوره زمانی چند دهه‌ای لازم است تا نتایج تصمیمات گذشته ترمیم شود، من معتقدم اقتصاد کنونی پدیده نوظهوری نیست و می‌توان با اصلاحات ساختاری در دوره‌ای چهارساله ثبات نسبی را به اقتصاد ایران بازگرداند.

در آسیب‌شناسی اقتصاد ایران در حوزه کلان، او بر وجود مشکلات ساختاری که از دهه ۵۰ تاکنون بر آن حاکم شده است تاکید داشته و بر این باور است که رشد درآمدهای نفتی و استفاده ناصحیح از این ثروت همچنین تخریب آن در قالب بودجه به اقتصاد اوضاع و احوال کنونی را به وجود آورده است. نفت و وجوه ناشی از آن درآمد نیست بلکه فروش ثروت و دارایی مملکت است. باید آن را با درآمدها خاصه درآمدهای مالیاتی جایگزین کرد.

وزیر اقتصاد با بیان اینکه اقتصاد ایران گرفتار «نکبت منابع» شده معتقد است که در صورت تدوین و اجرای برنامه‌های اصلاح ساختاری می‌توان در بازه‌های سه تا چهار ساله بهبود را به اقتصاد ایران بازگرداند. انقلاب اسلامی: این سخن طیب نیا که اقتصاد ایران از دیر باز به چنین بیماری مهلک گرفتار است، سخن صحیحی است. این سخن نیز که آنچه از فروش نفت حاصل می‌شود نه در آمد که فروش ثروت ملی است نیز صحیح است. اما «اصلاح ساختاری» در محدوده اقتصاد مصرف محور راه بجائی نمی‌برد. هرگاه محور مصرف با محور تولید حاشین نشود، اصلاح ساختاری بیماری را مهلک تر نیز می‌کند. زیرا تثبیت ساختار اقتصاد مصرف محور، تغییر آن را به ساختار اقتصاد تولید محور بازهم مشکل تر می‌کند. دو علامت بس گویای بیماری مهلکی که اقتصاد ایران بدان مبتلا است، یکی پیشخور کردن و دیگری از پیش متعین کردن آینده است. با تثبیت ساختار اقتصاد مصرف محور، بیماری مزمن می‌شود و این دو علامت، در اندازه‌های خود، نسل امروز را از آینده ای آگاه می‌کنند که زمان زندگی نسل آینده و نسلهای آینده خواهد شد.

بر این اساس مقایسه عملکرد منفی اقتصاد ایران در دهه‌های اخیر در زمینه‌های کلان مانند رشد اقتصادی، تورم، جلب سرمایه‌های خارجی، اشتغال، بودجه، کاهش وابستگی به درآمد های نفتی، بالابردن سهم مالیات در تامین مخارج دولت، کم کردن تسلط دولت، کاستن از تعداد کارمندان و غیره با اهداف بلند پروازانه و مصوب برنامه‌های چهارم و پنجم توسعه‌ی اقتصادی و سند چشم‌انداز بیست ساله نشان می‌دهد که با اهداف پیش‌بینی شده تخیلی و دور از واقعیت‌ها بوده است با عوامل بازدارنده‌ای مانند تحریم‌های بین‌المللی اقتصاد و مردم ایران را تحت فشارهای ناخواسته قرار داده و یا سوء مدیریت دولتی و جو نامساعد اجتماعی و سیاسی و فرهنگی از شکوفایی اقتصاد و جامعه ایران جلوگیری کرده است.

* تحلیل انجمن اقتصاددانان ایران از وضعیت کنونی اقتصاد ایران:

«اردو کشی»!

حذف عوامل بازدارنده و بالارفتن سطح سرمایه اجتماعی طی زمان امکان‌پذیر می‌باشد.

در این هنگام که حکومت شروع به کار می‌کند، اولیت‌ها عبارتند از: ۱- دادن استقلال به بانک مرکزی در اتخاذ و اجرای سیاست‌های پولی بر محور اهداف کلان اقتصادی به عبارتی خشکاندن ریشه‌های تورم و گران فروشی ارز برای تامین مخارج دولت.

۲- احیاء قوه قضاییه مستقل از قوه مجریه بر اساس استانداردهای جهانی و الزام به ایفاء تعهدات و اجراء قراردادهای بی‌طرفانه و منصفانه.

۳- بازسازی وزارت دارایی و قدرت بخشیدن به آن در جهت وصول درآمدهای عمومی و اخذ مالیات واقعی از پایه وسیع‌تر، کلیه مودیان و حذف معافیت‌های مالیاتی در کشور آغاز شود.

۴- اصلاح فوری قوانین و مقررات و مدیریت سه دستگاه دولت نقش کلیدی در انجام سایر اصلاحات و یا کاستن از شدت سایر نامالیامات دارد.

* سعید لیلانز: درآمد نفتی ۸ ساله اخیر کشور تبدیل به طناب دار ملت شده است:

«در ۲۵ مرداد ۹۲، سعید لیلانز به فراوانی گفته است: بانک جهانی در آخرین اعلام خود از وضعیت تورم و قدرت خرید مردم در فاصله ۴ ساله ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۲ بالاترین تورم کشورها را اعلام کرد. بنابراین گزارش، بلاروس با ۵۹٫۲ درصد تورم در سال ۲۰۱۲ بالاترین شاخص تورم را در جهان داشته است. جمهوری عربی سوریه با ۳۶٫۷ درصد جایگاه دوم و جمهوری اسلامی ایران با ۲۷٫۳ درصد جایگاه سوم تورم را دارد.

نمودارهای تورم در این گزارش بانک مرکزی حکایت از آن دارند که تورم ایران و سوریه شیب صعودی داشته و تورم بلاروس به سمت ثبات حرکت می‌کند.

اینکه ایران در رتبه سوم تورم دنیا قرار دارد به این معناست که بی‌انضباطی مالی و پولی وحشتناکی در اقتصاد کشور صورت گرفته و تمام درآمدهای نفتی ایران در ۸ سال گذشته که قرار بود مایه رفاه و شادکامی شود و یک فرایند توسعه بی سابقه در تاریخ ایران رقم بزند، تبدیل به طناب دار ملت شده است.

بنده به شما اطمینان می‌دهم که نرخ تورم ایران در سال ۲۰۱۳ بسیار بیشتر خواهد بود و حداقل ۳۵ و حداکثر ۴۰ درصد خواهد بود؛ چون سال ۲۰۱۲ که تمام شد تازه موج توری در ایران آغاز شده بود و بنابراین وضعیت وخیم تری برای سال ۲۰۱۳ قابل پیش‌بینی است. اما با توجه به تیم اقتصادی آقای دکتر روحانی و سیاست‌های اقتصادی که در پیش گرفته اند امیدوارم از نیمه سال ۲۰۱۴ به بعد (از شروع تابستان ۹۳) موج تورم در ایران شروع به فروکش کند.

به هر حال این وضعیت محصول شرایطی است که دولت در ۸ سال

گذشته با سیاست‌های پولی انبساطی ابتدا تورم را افزایش می‌داد و سپس سعی می‌کرد از طریق سیاست‌های مالی انقباضی و همچنین سیاست واردات سیل آسا و تزریق تمام مازاد درآمد نفتی به داخل تورم را سرکوب کند؛ در حالی که این سیاست نتیجه عکس می‌داد و از سال ۸۹ به بعد دائماً نرخ تورم چنان فزاینده شد که اکنون به حدود ۴۲ درصد رسیده است و اگر دولت تغییر نمی‌کرد افزایش آن به ۷۰ درصد به هیچ وجه دور از ذهن نبود. همچنین باید گفت این مسئله ربطی به تحریم‌ها و اجرای قانون هدفمندی یارانه‌ها ندارد و تنها به علت بی‌انضباطی دولت بوده است.

* در دولت احمدی‌نژاد درگیری نیروهای مسلح در پروژه‌های اقتصادی بین ۵ تا ۱۰ برابر شده است:

«سعید لیلانز، کارشناس مسایل اقتصادی به «جهان‌صنعت» گفت: نهادهای نظامی بخشی از دولت است که تلاش می‌کند در اقتصاد نقش پررنگی داشته باشد البته نهادهای نظامی قدرتمندتر هستند و با عنصر تهدید رقبای خود را از میدان خارج می‌کنند. واقعیت این است که نهادهای نظامی زمانی که میل به اقتصاد دارند تنها از رقابت بهره نمی‌گیرند بلکه از تهدید هم استفاده می‌کنند.

دلیل اصلی تمایل نهادهای نظامی به فعالیت در بخش‌های اقتصادی قیمت تمام شده پروژه‌های اقتصادی است به دلیل اینکه آنها به‌طور کاملاً غیرمنصفانه از ارز دولتی استفاده می‌کنند و پروژه‌های اقتصادی برای آنها با قیمت تمام‌شده بسیار کمتری تمام می‌شود.

هرگونه حضور نظامیان در اقتصاد مانند سم مهلک برای اقتصاد کشور است که منجر به نابود شدن بخش خصوصی، کاهش بهره‌وری و ارزش افزوده می‌شود و در نهایت فروپاشی نظام اقتصادی را به دنبال خواهد داشت.

در دولت احمدی‌نژاد درگیری نیروهای مسلح در پروژه‌های اقتصادی بین ۵ تا ۱۰ برابر شده است. کاهش شدید بهره‌وری و رشد اقتصادی ۸ درصدی که به حدود منفی ۳ درصد رسیده است مؤید دخالت بیش از حد نهادهای حاکمیتی در اقتصاد است.

* رشد ۵۱٫۵ درصدی تورم خوراکی‌ها آنهم بر اساس آمار دولتی

«در ۱۴ مرداد به گزارش خبرنگار مهر، مرکز آمار ایران نرخ تورم تیرماه را ۳۳/۹ درصد اعلام کرد که در مقایسه با تورم ۳۲/۶ درصدی خرداد ماه ۱/۳ درصد افزایش داشته است. بر اساس گزارش شاخص قیمت کالاها و خدمات مصرفی خانوارهای شهری کشور در تیرماه سال ۱۳۹۲، شاخص کل (بر مبنای ۱۰۰=۱۳۹۰) در تیرماه سال ۱۳۹۲ عدد ۱۶۵/۲ را

نشان می‌دهد که نسبت به ماه قبل ۲/۳ درصد افزایش داشته است. افزایش شاخص کل نسبت به ماه مشابه سال قبل (تورم نقطه به نقطه) ۳۹/۱ درصد است. درصد تغییرات شاخص کل (نرخ تورم شهری) در دوازده ماه منتهی به تیرماه سال ۹۲ نسبت به دوره مشابه سال قبل ۳۳/۹ درصد است که نسبت به تورم دوازده ماهه منتهی به خردادماه ۱۳۹۲ (۳۲/۶) افزایش یافته است.

شاخص گروه عمده «خوراکی‌ها، آشامیدنی‌ها و دخانیات» در این ماه به رقم ۲۰۶/۰ رسید که نسبت به ماه قبل ۲/۲ درصد افزایش نشان می‌دهد. شاخص گروه اصلی «خوراکی‌ها» در ماه مورد بررسی به عدد ۲۰۳/۸ رسید که نسبت به ماه قبل ۲/۲ درصد افزایش نشان می‌دهد. شاخص گروه اصلی «خوراکی‌ها» نسبت به ماه مشابه سال قبل ۵۱/۵ درصد افزایش نشان می‌دهد و نرخ تورم دوازده ماهه این گروه ۵۱/۲ درصد است. شاخص گروه عمده «خوراکی‌ها،

آشامیدنی‌ها و دخانیات» نسبت به ماه مشابه سال قبل ۵۳/۴ درصد افزایش نشان می‌دهد و درصد تغییرات این گروه در دوازده ماه منتهی به تیرماه ۹۲ نسبت به دوره مشابه سال قبل ۵۲/۷ درصد است که نسبت به تورم دوازده ماهه منتهی به خردادماه ۱۳۹۲ (۵۱/۹) افزایش یافته است.

* واردات ۱۴ میلیارد دلاری محصولات کشاورزی:

«به گزارش خبرگزاری مهر، در مجلس، حتی، «وزیر» جهاد کشاورزی با تاکید بر اینکه نتیجه بی‌توجهی به خودکفایی محصولات کشاورزی این بود که بیش از ۱۴ میلیارد دلار واردات محصولات کشاورزی به کشور داریم، گفته است: باید جلوی واردات بی‌رویه محصولات کشاورزی را گرفت.

وزیر پیشنهادی جهاد کشاورزی با اشاره به ماده ۱۸ قانون برنامه چهارم، اظهار داشت: ماده ۱۶ و ۱۴۳ تا ۱۴۹ برنامه پنجم هم اهدافی مانند نیل به خودکفایی در تولید، افزایش ارزش افزوده سالانه ۷ درصد، ارتقای کیفی تولیدات کشاورزی، نوسازی ناوگان و ادوات، انجام عملیات آب و خاک، ارتقای سطح کمی حمایت از کشاورزی برای رسیدن به حداقل ۳۵ درصد از ارزش تولیدات و افزایش سالانه سهم پژوهش به نیم درصد از تولید داخلی از دیگر اهداف بالادستی است که ملزم به تدوین پروژه‌ها بر اساس آنها است.

وی با بیان اینکه امنیت غذایی و افزایش ضریب خودکفایی در بسیاری از اسناد بالادستی مورد تاکید قرار گرفته است، گفت: امنیت غذایی به عنوان کالای عمومی تعریف شده از وظایف دولت است و حمایت‌های بخش کشاورزی هم باید در راستای تحقق این آرمان ملی باشد.

وزیر پیشنهادی جهاد کشاورزی با تاکید بر اینکه وضعیت امنیت غذایی

